

CHẾT ANH RỒI

Hai vợ chồng kia có đứa con đã năm tuổi rồi mà không nói được tiếng nào, hai vợ chồng lấy làm lo lắng.

Bỗng một hôm nó lên tiếng gọi:

- Ông ngoại!

Hai vợ chồng mừng vô hạn. nhưng niềm vui mừng chưa được bao lâu, thì ngày hôm sau ông ngoại thằng nhỏ qua đời!

Thế rồi thằng nhỏ lại tiếp tục tỉnh khẩu Một tháng sau, chợt nó gọi:

- Bà Ngoại!

Qua ngày hôm sau thì bà ngoại nó theo ông ngoại Bây giờ hai vợ chồng lại lo, sao thấy mỗi lần thằng nhỏ cất tiếng gọi ai thì người đó từ giã cõi đời ngay

Bẵng đi một tháng sau thằng nhỏ cũng không nói tiếng nào Rồi hôm ấy, nó cao hứng kêu lên:

- Ba ơi!

Anh chồng run lập cập, bảo bà vợ..

- Chết anh rồi em ơi! Nó gọi anh thì thế nào anh cũng lia đời!

Anh chồng lo lắng vô cùng, chỉ còn biết chờ tử thần đến rước. Nhưng qua ngày hôm sau, anh chồng vẫn bình an vô sự, mà lại có tin anh nhà đối diện đã trút hơi thở cuối cùng.

ĐƯỢC HAY CÁI

Tại một vùng quê nọ một bà thấy một thằng bé tay xách một giỏ toàn là cá vừa mới câu về. Nổi lòng tham bà ta toan lập kế lấy hết số cá đó.

- Ê nhóc, nếu bà đó mà mà không trả lời được thì mà sẽ phải ăn tát và bị tịch thu hết số cá đó. Nếu trả lời được thì bà cho mà đi!!!.

Thằng bé chẳng biết làm gì hơn là gật đầu chờ câu hỏi của bà ta.

- Cái nì là đực hay cái? - Bà hỏi thằng bé sau khi cởi quần ra và chỉ vào chỗ đó.

- Là cái chứ chã nhê là đực. - Thằng bé nhanh nhẩu đáp.

Chưa kịp dứt lời thì đã bị 02 cái tát vào mặt.

- Cái sao lại có râu hã!!!! . - Nói rồi bà ta lấy hết số cá của thằng bé bỏ đi.

Ông bố thấy thằng con về đến nhà nước mắt rưng rưng mà không thấy cá đâu.

- Mẹ nó, mà ngu quá!!! Để tao lấy lại hết số cá đó. - Ông quát tháo sau khi nghe thằng con mình thuật lại toàn bộ câu chuyện.

Tại nhà bà kia:

- Nếu ông đây hỏi mà không trả lời được thì ăn tát nhê, giả lại cá cho ông nhê.- Bà này gật đầu.

- Cái nì là đực hay cái???. - Ông lập lại toàn bộ động tác giống như bà kia.

Sau một hồi suy nghĩ bà này đáp:

- Là đực.

Chưa kịp dứt lời 02 cái tát như trời giáng đã vào mặt bà ta..

- Đực sao có trứng.

Nói xong ông lấy lại toàn bộ số cá rồi bỏ đi.....

CÓ PHƯỚC MÀ KHÔNG BIẾT HƯỞNG

Lấy nhau được ít lâu, nàng mới biết thực ra chồng mình chẳng có tài cán gì. Mọi việc trong nhà, nàng đều một thân gánh vác.

Đánh vật với cuộc sống ở thị thành không xong, hai vợ chồng dọn về một làng chài ven biển tìm kế sinh nhai.

Chắc vì thiếu kinh nghiệm nên nàng không đánh cá được nhiều như người ta. Cực chẳng đã, nàng khóc lóc với chị hàng xóm:

-Chị ơi, có bí quyết gì không, chỉ cho em với, nhà em chỉ ăn hại thôi, chỉ có mình em mưa nắng kiếm ăn mà không đủ ! Sức vóc em không thiếu nhưng mỗi tội không biết đánh cá chỗ nào cho

được nhiều cá.

Chị hàng xóm chép miệng:

- Có gì đâu, cứ mỗi sáng dậy, tôi nhìn cái cửa nọ của lão chồng, nó ngoẹo sang hướng nào thì đi đánh cá hướng ấy.

Nàng về nhà làm theo, quả nhiên đánh được nhiều cá, đời sống khấm khá dần lên.

Được ít hôm, nàng lại chạy sang than thở:

- Chị ơi, nhưng có hôm cái cửa nọ ấy nó chỉ thẳng lên trời, em chẳng biết là nên đi theo hướng nào cả, hu hu... sao em khổ thế !

Chị hàng xóm cười khẩy:

- Phải gió nhà chị, hôm nào nó dựng đứng lên... thế thì ở nhà chứ đi đánh cá làm gì nữa ! Rõ là phước nhà chị mà không biết hưởng...!

CÓ Ê KHÔNG ?

Một chị nhà quê vào đồn công an đăng ký kết hôn.

Chị cán bộ công an hỏi:

- Lấy chồng lần đầu hả ?

Chị nhà quê:

- Dạ, lần đầu.

Chị cán bộ hỏi:

- Tên gì ? Ở với nhau từ bao giờ?

Chị nhà quê:

- Dạ, Nguyễn thị Chim, mới ở với nhau tối hôm qua.

Chị cán bộ:

- Mới ở với nhau tối hôm qua à ? Chim có ê không ?

Chị nhà quê đỏ mặt ấp úng không nói gì. Chị cán bộ bực mình gằn giọng:

- Tôi hỏi chị Chim có ê không?

Chị nhà quê thẹn thùng thỏ thẻ:

- Dạ lúc đầu cũng hơi ê.... ê ...

Chị cán bộ bực tức quát lên:

- Tôi hỏi chị tên Chim không có chữ ê hay là tên Chiêm có chữ ê ? Mặc mớ gì đến lúc đầu với lúc sau . Vớ vẩn!

